



## Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

24. Dies Martii. Qui perverse amat cujuslibet naturæ bonum, etiamsi adipiscatur, ipse fit in hoc bono malus. August. libr. de civit. 12 cap. 2.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Martius.

Tessera.

221

acies mentis obtunditur, & cordis vigor hebetatur. Quid aliud sunt distentapinguedine corpora, quam animata dolia? Illi quibus protensus est aqualiculus, ventre prominulo, enutriti vel in hortulis Epicuri, vel in culinis Aristippi, vel in gurgustiiis Afotorum, qui rota sensuum colluvione in corporis lenocinia proniferuntur, quod possunt nisi de carnibus, & ructu, & ingluvie cogitare? vesperi helluando farciunt ingestis dapibus stomachum; manè oscitando exhalant crapulam. Hinc mente cum carne impinguata animo subidente, excrescit in amplitudinem, videasque tumidos, & in orbem pinguedine rotundatos, ut opimos boves, arcuato ventre, & triplici mento novos Geryonas, cervice rugatâ. Utere cibo, ut vitæ pharmaco: quidquid in edendo est nimium, est toxicum. Primus cibi abusus, primum infligit animæ vulnus. Ingenium subtile reddit esuries; habes ingluvies. Si optes tibi feram senectutem, altè tibi sit infixum hoc Vatis monitum:

*Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo.*

## 24. DIES MARTII.

Qui perverse amat cujuslibet naturæ bonum, etiam si adipiscatur, ipse fit in hoc bono malus. *August. libr. de civit. 12 cap. 2.*

Nec ulla  
mundi  
bona.



Mnia mundi bona hæc tenens  
re:ensita, quàm debent esse  
mala, cum perverse amata,  
quemlibet reddant malum,  
nemi.

neminem sinunt bonum? Quid in bonis illis est boni, cum sint tempore tam brevia, celeritate tam fugacia, statu tam instabilia? Primum bona omnia mundi sunt caduca, quia cadunt ex alto ad ima, è cælo ad terram. Sint licet latissimè diffusa regna, plurimis & pagis, & oppidis, & provinciis, & ditionibus opulenta, non sunt tamen nisi micæ, quæ cadunt de mensa divitis, scilicet Dei, ad canes, nempe admortales. De mensa illa, de qua dictum: (a) *Ut edatis, & bibatis super mensam meam.* Catuli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum. Quod modò est discrimen inter Imperatorem cum totò fortunæ suæ choragio, hic viventem, & Lazarum sedentem ad mensam illam cælestem? Profectò tantum, quantum est inter Dominum, & canem. Quæ igitur hæc est cæcitas, quæ fatuitas, recusare Regias epulas in cælis, ut obtineas micas in terris? ut comedas pomum, perdere Regnum: ut te volutes in fordidibus carnis, privati deliciis mentis. Id faciunt, qui ut nanciscantur bona momentanea, amittunt æterna. Quid ergo æstimas illa bona, quæ eò erunt pejora, quò fuerunt majora? mensura calamitatis, est antecedens felicitas.

II. Deinde bona mundi sunt caduca, quia non habent certum, & stabilem hæredem. Nam juxta Juris canones, caduca hæreditas, seu caduca bona sunt, quæ legitimum non habent hæredem. Itaque bona temporalia non solum adeò sunt caduca, quia cadunt de parentibus ad filios; de filiis ad nepotes; de nepotibus ad posteros, & sic continua quadam successione ad alios; sed etiam quia cadunt sæpè de dome-

(a) *Luc. 22. 30.*

domesticis ad extraneos ; de civibus ad alienigenas ; de amicis ad amicos ; de Catholicis ad hæreticos , de hæreticis ad Turcas ? Quomodo ergo quæ ad tot diversos, & toties cadunt, non erunt caduca bona ? Quæ non erunt caduca si semper cadant ab hæredibus, & cum ipsi hæredes cadant ? Quoties evenit, ut dum opulenta & loculenta hæreditas super aliquem cadit, non tantum illum non efferat, sed sua mole conterat : (a) *Super quem ceciderit, conteret eum.* Potius igitur timenda, quam speranda est lauta hæreditas. Sit licet Regni unius cum metuendum sit, ne tantæ felicitatis mole contritus opprimaris. Qualia sunt ergo illa bona, quæ sunt potius materia metus, quam spei ? Quæ illa fælicitas, quæ semper ob timorem casus, est trepida ? Quæ ex illis bonis acquisitis securitas, quæ ob pericula nunquam non est sollicita ?

III. Deterioris sunt conditionis mundi bona, quam ipsa vocabula, & nomina. Nomina quippe sex tantum apud Grammaticos obtinent casus : at bona mundi quam multis etiam dum stant, subjacent casibus. Pluribus obnoxia sunt casibus, quam fretum inquietum jactatur fluctibus. In hoc tamen concordant, & conveniunt bona mundi cum nominibus, quod etiam illa, (b) *per varios casus, per tot discrimina rerum,* dicere possint, tendimus in unum extremum casum, qui à Latinis dicitur Ablativus. Cum enim hæc bona ad varios varia temporum conversione devoluta ceciderint, tandem ab omnibus auferentur, scilicet de illa mundi summa, & decretoria. Itaque perituræ sunt res hominum quotidie pereuntium : Mortale est omne mortaliū bonum. Quicquid est, cui Dominus inscriberis, sit licet

(a) *Matt. 21. 44* (b) *Virgil.*

apud te, & juxta te, cum sit extra te, non est tuum. Si talia sint mundi bona, adeoque familiaris eorum fugacitas, quid ad illam veluti insolitam stupidi stupeamus? quidve exoptulandum, si juxta naturæ suæ conditionem, simul & influant, & effluant? nec apud aliquem sint perpetua, sed pertæsa diuturnioris apud eum moræ, alias sedes quæsi verint, eadem infidelitate, alio migratura, & nusquam stabiliter hæsuræ, donec prorsus in nihilum abeant? Hoc fuit hæcenus feretrum, quod nunc unum tenuit, nunc excussit, rursusque hoc dimisso, succedentem accipiet, brevi rejecturum. Spretis igitur omnibus hæcenus conglobatis, & recensitis bonis, aliud investigandum, cui adhæreas, illis enim nunquam acquiesces, quia id indubitarum?

*De re terrenâ, nihil est aliud, nisi pœna.*

## 25. DIES MARTII.

Verbum caro factum est. *Ioan. 1.*

Unum bonum, Verbum Incarnatum.

**E**Cce hîc Verbum omnium verborum, quæ ab ore Divino proferri, quæ à corde humano fingi possunt, antiquitate primum, dignitate summum, ante omnia sæcula à Patre dictum, post quadraginta, & amplius sæcula à Matre factum: quod concepit humilitas; peperit virginitas, æternum infiniti temporis Verbum, Quem posthæc terreat Divinus homo, quem non alliciat humanus Deus? O Anima! eras prius Marthæ exem-